

عنوان مقاله:

تحلیلی بر تداوم انگاره توسعه محله مبنا در عصر جهانی شدن

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی معماری و شهرسازی جهان اسلام در عصر جهانی شدن (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

بهادر زمانی - دانشیار دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه هنر اصفهان، اصفهان

خلاصه مقاله:

اگرچه محله گرایی گرایشی درازمدت در شکل گیری و مدیریت شهرها بوده است اما توسعه آگاهانه مبتنی بر آن به عنوان ایده طراحی مربوط به قرن بیستم است. با وجود این، الگوهای شکل دهی و توسعه شهرها با ابتدا به اجتماعات محلی خرد در قرن بیستم از جهات و جنبه های گوناگون مورد انتقادهای صاحب نظران قرار گرفته است. مقاله حاضر قصد دارد با بررسی قابلیت ها و محدودیت های تاثیرگذارترین الگوهای توسعه بر پایه محله به مهمترین دلایل تداوم انگاره توسعه محله- مبنا دست یابد. بر اساس چنین هدفی این تحقیق با ابتدا بر روش کیفی با استفاده از روشهای توصیفی و تحلیل داده های ثانویه (اسنادی) تحولات الگوهای توسعه بر پایه محله در قرن بیستم را در پاسخ به چرایی استمرار و تداوم انگاره محله محوری علی رغم چالش ها و نقدهای وارد بر آن مورد بررسی قرار می دهد. بر اساس یافته های این تحقیق عوامل سه گانه اجتماعی- روانشناختی، فضایی- محیطی و سیاسی- مدیریتی که به ترتیب مبین نقش محله گرایی در جامعه شهری، شهرسازی و شهر داری است از جمله مهمترین دلایل توجه به مفهوم محله و تداوم انگاره توسعه محله- مبنا با وجود همه تغییر و تحولات مصداقی و نقدهای وارد بر آن نتیجه گیری شده اند. در بخش اول مقاله تحولات مفهومی و مصداقی محله در قالب تاثیرگذارترین الگوهای شهرسازی خرد مقیاس با روش توصیفی- تحلیلی بررسی می گردد و در بخش دوم مهمترین دلایل استمرار انگاره محله محوری با روش استدلال منطقی مورد نقد و بررسی قرار می گیرد.

کلمات کلیدی:

همسایگی، محله، الگوهای توسعه محله- مبنا، انگاره توسعه محله- مبنا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/868222>

